

Tilstandene i Danmark være fra dem i Norge, og han fandt i den Henseende Bifald fra en vis Side her i Salem. Jeg har gennemlæst Stortingets Forhandlinger om denne Sag, og jeg har ikke fundet, at de Forskjelligheder, som der her sigtedes til, have været det, som egentlig har bevæget Stortingets Medlemmer til at vedtage et saadant Forslag, som det foreliggende. Nei, det, som har bevæget dem dertil, er væsentlig de samme Grunde, som have bragt os til at fremkomme med vort Forslag, og der var endog een vægtig Stemme, som udtalte meget alvorlig og som det forekommer mig, meget vel begrundet, at det var netop for ham en Forhindring for at kunne stemme for Forslaget, at saadanne Forhold som de, den høitærede Minister sigtede til, vare tilstede. Kunde der være Tale om, sagde han, kun at give Forslaget Lovskraft i Kjøbstæderne, og hvor der er let Udgang til Lægehjælp af Statens Læger, saa skulde jeg ikke have mindste Betænkelighed ved det, men nu er min Betænkelighed netop den, at Loven skal gjælde for Egne, hvor der netop er Mangel paa let Udgang til Lægehjælp, og det vil da føre til, at de Folk, som ville misbruge den Frihed, Loven giver, søge hen til saadanne Egne, for at benytte sig af deres Medmenneskers Godtroenhed og Trang. Dette forekommer mig, som sagt, virkelig at være en meget god Grund for norske Medlemmer til at stemme mod Loven, og derfor siger jeg, at der er saa meget mindre Betænkelighed ved at vedtage et saadant Forslag som dette her i Danmark, end der har kunnet være ved at vedtage det i Norge. Det staar for mig, som om det er en saare liden Tillid, der vises Lægevidenskaben, naar man ikke tør være med at virke for en saa lille Frihed som den, der her er foreslaaet. For mit Vedkommende anser jeg ikke Lovforslaget for at være i mindste Maade til Skade for Lægerne; tværtimod er det min bestemte Overbevisning, at det, hvori Kvalfalveriet søger sin Styrke og ogsaa har sin bedste Styrke, er fortrinnsvis dette, at det bliver forfulgt; men, saasnart der er Frihed paa dette Omraade, saa vil det egentlige Kvalfalveri, som Forordningen af 5te Septembris vil tillivs, tabe en stor Del af sin

Tilsoffelse, og Lægerne ville vinde en ganske anderledes Tillid hos Befolkningen, naar de ikke, saaledes som anført af det ærede Medlem her lige overfor (Th. Nielsen), idelig og idelig forpligtes til paa Embedsvegne at forfølge Kvalfalvere. Den høitærede Minister har talt om det „abstrakte“ Frihedsstandpunkt, hvorfra saadanne Forslag have deres Udspring. Da jeg nu ikke kjender til Latinen eller til andre fremmede Sprog, saa kan jeg ikke bestemt gjengive, hvad der menes med Ordet „abstrakt“, men det er blevet sagt mig, at det skulde betyde Noget, der er løsrevet fra Livets Virkelighed, kun er til i Begrebernes og Tankernes Verden, kort sagt svæver i Luften. Det er imidlertid min bestemte Overbevisning, at den personlige Frihed, som der her er Tale om, ikke er løsrevet fra den øvrige Ordning, hvorpaa vort Statssamfund hviler, siden Grundloven blev given, og tror den høitærede Minister, at en Ordning, der medfører, at Befolkningen Dag efter Dag maa sige til sig selv: Uagtet de og de Folk have bevist i Livet, at det, de gjøre, er at hjælpe deres Medmennesker med den Kundskab, de have, saa blive de dog straffede derfor — tror den høitærede Minister, at en saadan Ordning skal bidrage til at give et Statsamfund Sammenhold og Kraft, saa kunde det vel være, at den høitærede Minister tog feil deri. Den høitærede Minister talte om saadanne Frihedsbegreber, der vare uholdbare i ethvert Statsamfund, idet de forlangte Ret til at gjøre Alt, hvad der syntes hensigtsmæssigt, naar det blot ikke ved første Diekast var usædeligt. Jeg tror nok, at det Forslag, der ligger for her, og den Frihed, som forlanges her, baade ved første Diekast og ved andet Diekast og ved ethvert prøvende Diekast vil kunne hjemle sig det Vidnesbyrd, at den ikke i nogen Maade er usædelig eller fører til usædelig Frihed. Naar saa den høitærede Minister har talt om, at man skal ikke ophæve Love, fordi de idelig og idelig overtrædes, saa er det ganske rigtig, og det, at Loven overtrædes, har heller ikke i og for sig været Bevæggrunden for os til at stille vort Forslag. Men naar man engang imellem kommer til Erkjendelse af, at